

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **Z.-T. s.r.o., IČ: X**
se sídlem S. 49, X M.

proti

žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
se sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2022, č. j. KUZZ 103859/2022, sp. zn. KUSP 93637/2022/DOP/Ků,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soud v Brně domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Zlína ze dne 3.října 2022, č. j. MMZL 179147/2022, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „silniční zákon“).

II. Obsah žaloby

2. V první žalobní námitce namítl zkrácení svých práv žalovaným, který modifikoval skutkovou větu ve výroku rozhodnutí, aniž by žalobce na tuto skutečnost upozornil, seznámil jej s ní a umožnil by mu tuto změnu reflektovat svým vyjádřením. Změna podle něj navíc nebyla pouhým zpřesněním, ale došlo k novému, přesnějšimu vymezení místa spáchání přestupku a podstatná část obrany žalobce se vztahovala právě k místu spáchání přestupku.
3. Druhou žalobní námitkou brojlil proti nedostatečnému zjištění skutkového stavu s tím, že správní orgány neprovedly jím navrhované důkazy, kterými mělo být prokázáno, že v místě měření je dovoleno jet rychlostí 60 km/h dle dopravní značky B20a. Důvody a skutečnosti, pro které správní orgány k provedení důkazy nepřistoupily jsou podle žalobce nerelevantní a účelové. Návrh na provedení ohledání místa zůstal zcela nevypořádan, návrh na svědeckou výpověď byl odmítnut pro tvrzenou „sníženou věrohodnost svědka“, leč věrohodnost svědka a jeho výpovědi lze hodnotit až po provedení jeho výpovědi. Správní orgán nikterak neprokázal ani jinou variantu skutkového stavu.
4. V třetí žalobní námitce brojlil proti nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení o přestupku proti řidiči vozidla č. j. MMZL 095597/2022, ze dne 20. 5. 2022. Žalobce je dle svého názoru oprávněn brojit proti vadám tohoto řízení s ohledem na § 125f odst. 5 písm. b) silničního zákona, neboť toto rozhodnutí založilo odpovědnost žalobce za přestupek. Podle žalobce je uvedené rozhodnutí nezákonné proto, že žalovaný rozhodoval dne 1. 7. 2022, tj. v době již zahájeného řízení proti provozovateli.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasil s podanou žalobou a navrhl její zamítnutí. K první námitce odkázal na správní spis, který doplnil v reakci na podané odvolání s tím, že ve výzvě k vyjádření k podkladům ze dne 7. 12. 2022 žalovaný výslovně žalobce upozornil na to, že náměrný bod se nachází u mostu id. č. X naproti budově č. p. X, v blízkosti vyústění ulice R. na třídu T. B. a v blízkosti ulice L. V. Datum pořízení fotografie odpovídá době, kdy v budově č. p. X ještě sídlil a. H. Tímto krokem žalovaný ztotožnil původní provozovnu autosalonu H. s budovou č. p. 764 a zároveň odkázal na přílohu č. 2 Koordinační dohody o spolupráci při zabezpečování záležitostí veřejného pořádku, uzavřené mezi Policií České republiky a statutárním městem Zlín dne 14. 5. 2009. Změna rozhodnutí proto nemohla být pro žalobce překvapivá a mohl se k ní vyjádřit či přizpůsobit svou argumentaci ještě v rámci odvolacího řízení. Zdůraznil, že místo spáchání přestupku nesituoval do jiného místa než správní orgán, pouze toto místo jinak nazval, a to tak, aby se jednalo o stabilní informaci, nepodléhající změnám v nájemci budovy č. p. X. Informaci, že se jedná o náměrný bod v blízkosti mostu id. č. X, měla žalobkyně od počátku.
6. K druhému žalobnímu bodu odkázal žalovaný na napadené rozhodnutí s tím, že žalobce vytrhuje jeho vyjádření z kontextu odůvodnění rozhodnutí.
7. Ani v případě třetího žalobního bodu se žalovaný neztotožnil se žalobcem, a to s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Podstatné podle žalovaného je, aby řízení o přestupku provozovatele vozidla bylo pravomocně ukončeno poté, co již nabylo právní moci rozhodnutí o odvolání proti usnesení o zastavení řízení, což v projednávané věci bylo splněno.

IV. Posouzení věci

8. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.

Určení místa spáchání přestupku

9. První žalobní námitku neshledal soud jako důvodnou. Jak správně uvedl žalovaný její důvodnost je vyvrácena obsahem správního spisu. V této souvislosti soud připomíná, že rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně spolu tvoří jeden celek. Podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, může odvolací správní orgán změnit rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, k čemuž žalovaný v nyní posuzované věci přistoupil, a to na základě doplnění důkazů v rámci odvolacího řízení, se kterými žalobci umožnil seznámit se a dal mu možnost se vyjádřit se k nim. Této možnosti žalobce nevyužil.
10. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že místo spáchání přestupku bylo ve výzvě provozovateli vozidla ze dne 1. 11. 2021 určeno úsekem vymezeným „začínajícím náměrným bodem nacházejícím se v bezprostřední blízkosti mostu identifikačního čísla X, naproti budovy č. p. X, a končícím náměrným bodem v blízkosti budovy č. p. X“ (specifikované GPS souřadnicemi). V příkazu provozovateli vozidla ze dne 20. 5. 2022 bylo místo spáchání přestupku určeno úsekem vymezeným „začínajícím náměrným bodem nacházejícím se v bezprostřední blízkosti mostu identifikačního čísla X, naproti A. H., a končícím náměrným bodem v blízkosti budovy č. p. X (sídlo firmy A. B., s.r.o.)“, přičemž stejné vymezení místa spáchání přestupku je obsaženo i v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
11. Pokud jde o místo spáchání přestupku, tak žalobce ve správním řízení v svém vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 19. 8. 2022 uvedl, že v místě byla stanovena nejvyšší povolená rychlost dopravní značkou B20a s hodnotou „60“. Teprve v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně namítal žalobce, že začínající náměrný bod má být u A. H., který leží jinde, v důsledku čehož je celá délka měřeného úseku odlišná od délky uvedené v rozhodnutí.
12. Podle názoru zdejšího soudu se žalovaný s uvedenou odvolací námitkou vypořádal zcela dostatečně a na základě dostatečně doplněných podkladů pro vydání rozhodnutí. Soud se ztotožňuje se žalobcem v tom, že jak v příkazu, tak i v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je zcela chybně uvedeno označení počátečního náměrného bodu prostřednictvím provozovny Autosalon Hyundai, nicméně toto pochybení nemá vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.
13. V průběhu celého řízení je počáteční náměrný bod označen primárně prostřednictvím mostu identifikační číslo X. Měřený úsek je na obrazových záznamech a v koordinační dohodě vymezen prostřednictvím ulice R. a vilou B. Žalovaný v napadeném rozhodnutí jasně uvedl, že náměrný bod se nachází naproti budově č. p. X (již původně označené ve výzvě

provozovateli vozidla), a zároveň uvedl, že v předmětné budově se dříve provozovna A. H. skutečně nacházela. Zároveň z napadeného rozhodnutí plyne, že náměrný bod se nachází v blízkosti ulice R.

14. Podklad ohledně náměrného bodu je součástí odvolacího spisu. Žalobce byl vyzván k seznámení s doplněnými podklady ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) téhož zákona. Ve výzvě bylo výslovně uvedeno ověření místa náměrného bodu na základě odvolacích námitek, vč. uvedení konkrétního místa a důkazu. Žalobce nevyužil možnosti seznámit se s podklady pro vydání odvolacího rozhodnutí.
15. Z obsahu správního spisu má soud za prokázané, že počáteční náměrný bod se nachází u mostu identifikačního čísla X naproti budově č. p. X, ve které se *dříve* nacházela provozovna A. H., v blízkosti ulice R. Spojení „u mostu identifikačního čísla X a provozovny A. H.“ soud považuje za pochybení správního orgánu prvního stupně, které bylo odstraněno v řízení před žalovaným. Pro úplnost soud dodává, že změnu výroku nelze v žádném případě považovat za nové či přesnější vymezení místa spáchání přestupku. To bylo totiž od počátku vymezeno náměrným bodem u mostu identifikačního čísla X. Oprava v konstatování protilehlé budovy sloužící k bližší konkretizaci tak je bezpochyby pouze zpřesněním výroku, resp. odstraněním nepřesného označení.
16. Pokud jde o to, že se podstatná část obrany žalobce vztahovala právě k místu spáchání přestupku, tak ani v tomto soud neshledal důvod pro konstatování nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Jak žalobní bod v této části, tak i související odvolací námitka nese znaky účelovosti nejméně ve vztahu k předcházející argumentaci v řízení před správním orgánem prvního stupně, kde žalobce místo spáchání deliktu vůbec nerozporoval, ale pouze tvrdil, že v něm byla umístěna místní úprava rychlosti. Teprve v odvolání byla namítána jiná poloha provozovny A. H. a na tuto námitku bylo ze strany žalovaného adekvátně a v souladu doplněním správního spisu reagováno a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo zcela správně po doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí a poté, co bylo žalobci umožněno se s nimi seznámit, změněno.

Nedostatečné zjištění skutkového stavu

17. V případě druhé žalobní námítky je spornou otázkou, zda správní orgány řádně zjistily skutkový stav v souvislosti s tvrzením žalobce, že v místě měření je dovoleno jet rychlostí 60 km/h dle dopravní značky B20a. Sporné bylo neprovedení dvou důkazních návrhů, a to výpovědi p. D. ohledání místa spáchání přestupku.
18. Podle § 52 správního řádu jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. *Správní orgán není návrhy účastníků vázán*, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.
19. Pokud jde o důkazní návrh ohledání místa přestupku byl tento v řízení o přestupku provozovatele vozidla vznesen v podání žalobce ze dne 19. 8. 2022. Ke spáchání přestupku mělo dojít dne 27. 10. 2021, tj. cca deset měsíců před vznesením tohoto důkazního návrhu. Ohledání místa spáchání přestupku deset měsíců po spáchání přestupku nemůže nic vypovědět o stavu téhož místa v době spáchání přestupku. Jinými slovy ohledání místa, kde mělo dojít ke spáchání přestupku, až po 19. 8. 2022 není způsobilé prokázat stav téhož místa ke dni 27. 10. 2021. Pokud žalovaný nevyhověl tomuto důkaznímu návrhu, nezatížil své rozhodnutí vadou nezákonnosti bez ohledu na to, z jakých důvodů tak učinil.

20. Se samotným zvýšením rychlosti souvisí i prokazování toho, kde se měla nacházet dopravní značka B20a se stanovením maximální dovolené rychlosti 60 km/h. Pokud žalobce tvrdí, že „žalobce ve své obhajobě vycházel z vymezení místa přestupku, jak jej vymezil správní orgán prvního stupně ve sdělení obvinění, a následně ve výroku rozhodnutí. Podstatná část obhajoby žalobce měla přitom zásadní relevanci k místu přestupku, kdy žalobce vycházel právě z toho, jak bylo toto místo vymezeno správním orgánem prvního stupně. Právě na takovém vymezení místa stavěl žalobce svou obhajobu.“, tak není vůbec z jeho argumentace patrné, které místo chtěl jako umístění značky B20a označit.
21. Při zohlednění uvedené argumentace žalobce z odvolání podle názoru soudu nicméně plyne, že dopravní značka B20a zvyšující nejvyšší povolenou rychlost se měla nacházet u provozovny A. H., která je však dle jeho vlastního tvrzení zcela jinde, než u mostu identifikačního čísla X. Navíc z mapy přiložené v odvolání je patrná křižovatka za místem žalobcem označené provozovny A. H. směrem do centra města Zlín. Tedy, pokud žalobce tvrdí, že jeho argumentace vychází z umístění provozovny A. H. 1 km od budovy č. p. X (sídlo firmy A. B., s.r.o.), pak tedy nutně tvrdí, že i v tomto místě byla umístěna značka B20a. Platnost této značky by byla ovšem ukončena ve smyslu § 3 odst. 3 vyhl. č. 294/2015 Sb. křižovatkou tř. Tomáše Bati a ulice Hřbitovní. V tomto směru by nemohla být jeho argumentace s ohledem na místo spáchání přestupku u mostu identifikačního čísla X důvodná, protože argumentoval ke zcela jinému místu.
22. Soud nicméně posoudil argumentaci žalobce i tak, jako by s vztahovala k místu u mostu identifikačního čísla X. Ani v tom případě nepovažuje soud námitku žalobce za důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Soud se sice ztotožňuje se žalobcem v tom, že věrohodnost svědka a jeho výpovědi lze hodnotit až po jejím provedení, nicméně vztah svědka a projednávané věci jistě může správní orgán hodnotit i před provedením výpovědi. V nyní posuzované věci, i s ohledem na vyjádření samotného p. D. v přestupkovém řízení, které bylo vedeno proti němu jako řidiči, ve kterém uvedl, že v místě viděl umístěnou dopravní značku B20a s hodnotou „60“, nebylo lze očekávat jiné vyjádření. Bylo na žalovaném, resp. na správním orgánu prvního stupně, aby přezkoumatelně objasnil, jaká byla místní úprava rychlosti v místě. Pokud správní orgán nepřistoupily k provedení výpovědi p. D., bylo na nich, aby objasnění skutkového stavu obstálo i bez této výpovědi.
23. Soud má za to, že vše, co správní orgány uvedly ve svých rozhodnutích, smysluplně a jasně vysvětluje důvody, které vedly správní orgány k závěru, že v místě nebyla jiná úprava rychlosti, než 50 km/h.
24. Změna místní opravy rychlosti probíhá prostřednictvím opatření obecné povahy. K tomu, aby mohla být v místě spáchání přestupku provedena změna rychlosti, vč. umístění dopravní značky B20a, by muselo být vydáno příslušné opatření obecné povahy. Pokud správní orgány uvedly, že jim jiná úprava rychlosti není z úřední činnosti známá, pak je tento závěr ve spojení s dalšími důvody (znalost místa z jiných spisů, blízkost místa sídlu obou správních úřadů, a tedy existence místní znalosti) dostačující. Žalobce fakticky po správních orgánech požaduje prokázání negativní skutečnosti, tj. neexistence opatření obecné povahy, potažmo neexistenci dopravní značky v místě. Pokud měl žalobce za to, že skutečně byla v místě jiná úprava rychlosti, mohl předložit příslušné opatření obecné povahy, případně nabídnout další důkazní prostředek relevantní v místě a čase spáchání přestupku nad rámec své vlastní výpovědi. Skutečnost, že ve věci by se jednalo fakticky o výpověď samotného žalobce, je patrná z toho, že p. D. byl v předmětné době jediným jednatelem a společníkem žalobce.

25. Uvedenou žalobní námitku soud proto taktéž neshledal důvodnou.

Vztah projednávané věci a řízení o přestupku tvrzeného řidiče

26. V třetí žalobní námitce brojil proti nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení o přestupku proti řidiči vozidla č. j. MMZL 095597/2022, ze dne 20. 5. 2022, kterou spatřoval výhradně v tom, že žalovaný rozhodoval dne 1. 7. 2022 o přestupku řidiče v době, kdy již správní orgán prvního stupně vedl řízení proti žalobci jako proti provozovateli. Namítaná nezákonnost tak spočívá v nemožnosti vést paralelně přestupkové řízení proti řidiči a proti provozovateli. Podle žalobce bylo zastavení řízení proti řidiči stiženo nezákonností, neboť správní orgány již nemohly jeho věc posoudit meritorně. Mělo dojít k zastavení řízení z procesních důvodů, což by ale nezakládalo pravomoc k zahájení řízení proti provozovateli.
27. Z obsahu správního spisu vyplývá, že Magistrát města Zlín rozhodl dne 20. 5. 2022 rozhodnutím č. j. MMZL 095597/2022 ve věci obviněného K. D. o zastavení řízení o přestupku řidiče ze dne 27. 10. 2021 z důvodu neprokázání spáchání skutku obviněnému. Toto rozhodnutí bylo doručeno p. D. dne 23. 5. 2022. Odvolání proti tomu rozhodnutí nemělo odkladný účinek. Řízení proti obviněnému bylo zastaveno dle § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
28. Téhož dne, tj. 20. 5. 2022, rozhodl Magistrát města Zlín příkazem č. j. MMZL 095684/2022 tak, že žalobce je vinen spácháním přestupku provozovatele motorového vozidla, který byl spáchán dne 27. 10. 2021. Příkaz byl dle obsahu spisu prvním úkonem správního orgánu prvního stupně proti žalovanému v řízení o přestupku provozovatele motorového vozidla. Z dokladu o doručení vyplývá, že příkaz byl žalobci doručen dne 23. 5. 2022.
29. Žalovaný rozhodl dne 1. 7. 2022 rozhodnutím č. j. KUZL 55120/2022 o odvolání p. D. proti rozhodnutí Magistrátu města Zlín ze dne 20. 5. 2022, č. j. MMZL 095597/2022, tak, že ho změnil v označení ustanovení, dle kterého došlo k zastavení řízení. Podle žalovaného tak došlo k zastavení řízení dle § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. Toto rozhodnutí bylo p. D. doručeno a zároveň nabylo právní moci dne 4. 7. 2022.
30. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (Magistrátu města Zlín) v nyní projednávané věci odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla vydal magistrát dne 3. 10. 2022. Napadené rozhodnutí vydal žalovaný 20. 12. 2022 a obě rozhodnutí nabyly právní moci shodně 20. 12. 2022.
31. Soud se se žalovaným shoduje v odkazu na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2022, č. j. 6 As 275/2021-57, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl: „zákon o silničním provozu nepředpokládá možnost paralelního vedení řízení s označeným řidičem i provozovatelem vozidla. K zahájení řízení s provozovatelem tak správní orgán může přistoupit až ve chvíli, ukáže-li se jeho snaha o zjištění skutečného řidiče marnou, a tedy z tohoto důvodu buď řízení ani nezahájí a věc odloží, anebo řízení zahájené a vedené proti označenému řidiči zastaví.

[16] Proti usnesení o zastavení řízení nicméně řidič může podat odvolání, které nemá odkladný účinek (§ 76 odst. 5 správního řádu). Rozhodnutí o zastavení řízení je tedy předběžně vykonatelné (§ 74 odst. 1 správního řádu). Vydáním usnesení o zastavení řízení správní orgán deklaruje, že marně vyčerpал možnost sankcionovat řidiče vozidla, a ačkoli učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, nepodařilo se mu řidiče vozidla identifikovat, anebo označenému řidiči spáchání přestupku prokázat.

...

[19] Zahájí-li správní orgán řízení s provozovatelem vozidla dříve, než nabude právní moci usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče, vystavuje se tím riziku, že odvolací orgán usnesení o zastavení řízení zruší. Samotným zahájením řízení však nedochází k autoritativnímu rozhodnutí o právech a povinnostech účastníka. Proto v situaci, kdy řízení o přestupku stěžovatele jako provozovatele vozidla bylo pravomocně ukončeno poté, co již nabylo právní moci rozhodnutí o odvolání proti usnesení o zastavení řízení, bylo postaveno najisto, že k postižení stěžovatele jako řidiče nedojde. Podmínky pro vyvození stěžovatelovy odpovědnosti jako provozovatele vozidla tedy byly naplněny. V souzeném případě proto Nejvyšší správní soud souhlasí s hodnocením krajského soudu, že vytýkaná procesní vada spočívající v nevyčkání pravomocného ukončení přestupkového řízení o odpovědnosti řidiče ve výsledku neměla vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí žalovaného.“

32. Ačkoliv žalobce svoji argumentaci míří opačně, tedy, že v důsledku vedení řízení o přestupku provozovatele mělo být zastaveno řízení o přestupku řidiče z procesních důvodů, což by ale vyloučilo dokončení řízení proti provozovateli, je uvedená argumentace Nejvyššího správního soudu přílehlavá i pro nyní projednávanou věc.
33. Podle názoru zdejšího soudu je totiž klíčové, aby nejprve bylo zastaveno řízení o přestupku řidiče, a až poté zahájeno, a hlavně rozhodnuto, řízení o přestupku provozovatele vozidla. Tak tomu bylo i v nyní posuzované věci.
34. Usnesení ze dne 20. 5. 2022 rozhodnutím č. j. MMZL 095597/2022 ve věci obviněného K. D. o zastavení řízení o přestupku řidiče ze dne 27. 10. 2021 bylo předběžně vykonatelné. Vypraveno bylo dne 20. 5. 2022, tedy toho dne správní orgán prvního stupně deklaroval, že (slovy Nejvyššího správního soudu) se stala „jeho snaha o zjištění skutečného řidiče marnou, a tedy z tohoto důvodu ... řízení zahájené a vedené proti označenému řidiči“ zastavil. Je pravdou, že vůči p. Damajkovi se stalo uvedené rozhodnutí vykonatelné doručením a zároveň je ze správního spisu patrné, že správní orgán prvního stupně nevyčkal se zahájením řízení proti provozovateli vozidla na doručení usnesení o zastavení řízení proti řidiči vozidla, nicméně toto nemůže mít podle názoru soudu vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Řízení ve věci žalovaného sice bylo zahájeno fakticky ve stejný okamžik, ve který bylo ukončeno řízení proti řidiči, nicméně samotné prvostupňové rozhodnutí ve věci bylo vydáno až po právní moci rozhodnutí o odvolání řidiče.
35. Ve smyslu citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu byly naplněny podmínky pro postih provozovatele vozidla. Jelikož žalobce brojil pouze proti procesnímu postupu, který vedl k vydání rozhodnutí v jeho věci, byť ve spojení s rozhodnutím o přestupku řidiče, neshledal soud jeho námitku, stejně jako obě předchozí, důvodnou.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

36. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
37. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 28. června 2023

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce